

[Hendriksen.]

gammel, vil han paa sin Konto have sikret sig en Livrente af 492 Kr. og Konen 325 Kr. Disse Eksempler kan varieres næsten i det uendelige. Da Forsikringen som nævnt ordnes paa nøjagtig samme Grundlag som den private Livsforsikring, kan enhver let udregne saadanne Variationer. Hvis man saaledes vil vide, hvorledes den i Eks. 1 nævnte ugifte Kvinde er stillet, hvis hun har en Indtægt paa 2 000 Kr., fremkommer Resultatet simpelt hen ved at forhøje den angivne Invalidespension med en Fjerdedel, og det vil da ses, at denne Kvinde allerede ved 51 Aars Alderen har naaet den fornødne Indbetaling, saaledes at hun staa frit overfor, om hun vil fortsætte Præmiebetalingen. Saaledes som Eks. 3, som jeg nævnte, er opstillet, forudsætter det, at Ægteparret efter Mandens 65de Aar ikke har anden Indtægt end den for Manden opnaaede Alderspension, af hvilken der ikke skal betales Præmie. Har Manden eller Konen anden Indtægt, maa Konens Præmiebetaling naturligvis fortsættes med 1½ pCt. af Ægteparrets samlede Indtægt, Mandens Alderspension fraregnet. Man vil erindre, at den paagældende Kvinde var 60 Aar; hun skulde altsaa endnu i 5 Aar betale 1½ pCt. af Indtægten, for saa vidt der var nogen Indtægt udover Aldersrenten for Manden.

Det vil, forekommer det mig, af disse Eksempler ses, at selv en ret beskeden Indtægt hyppigt vil føre til, at den paagældende indenfor det Spand af Aar, hvori han sædvanligvis er i Besiddelse af sin fulde Arbejdskraft — det samme gælder naturligvis for en Kvindes Vedkommende —, vil naa at faa indbetalt et tilstrækkeligt stort Beløb til Selvforsikring, til, at Tilskudsordningen ikke behøver at træde i Kraft eller i hvert Fald kun behøver at anvendes i ringe Omfang. I mangfoldige Tilfælde vil det vise sig, at de forsikrede i væsentlig kortere Tid, end der regnes med i Forslaget, vil have indbetalt det lovpligtige Beløb til Forsikringen.

Selve Administrationen af den paa-tænkte Rigsforsikringsanstalt skal vare-tages af en Direktion, bestaaende af 3 Med-lemmer, der udnævnes paa den i § 29 nævnte Maade, som jeg ikke behøver at komme nærmere ind paa. Præmierne opkræves og inddrives vederlagsfrit af Kommunerne

efter de for Statsskatters Optrækning m. m. gældende Regler. I § 36 findes en Bestem-melse om, hvorledes der skal forholdes for de Mennesker, der allerede har tegnet Livsforsikring eller Pensionsforsikring. De kan, naar de indsender Ansøgning til Rigs-forsikringsanstalten, helt eller delvis blive fritaget for Forsikringspligt i Henhold til denne Lov, saafremt de i Forvejen har for-sikret sig paa behørig Maade.

Jeg skal med Hensyn til selve Hoved-forslaget blot yderligere henlede Opmærk-somheden paa, dels, at vi i § 26, der om-handler Invalidforsikringsrettens Undta-gelsesbestemmelser overfor Børn, der endnu ikke har naaet den forsikringspligtige Alder, har overladt til senere Afgørelse Spørgs-maalet om, hvor store Udgifter der maa anvendes til forebyggende Foranstaltning-er overfor saadanne Børn for at forhindre, at de senere falder Samfundet til Byrde, dels, at det er vor Tanke, at Rigs-forsikringsanstaltens Formue skal anbringes paa en saadan Maade, at den baade direkte og indirekte vil komme dansk Erhvervsliv til gode. Den opsparde Kapital vil i aller-højeste Grad støtte Bestræbelserne for at faa Diskontoen nedsat og faa Obligations-kurserne stimuleret. Hertil kommer, at man gennem Indlaan i solide Sparekasser og Banker vil naa til, at Kapitalen kan spredes Landet over til Gavn for Landets forskellige Egne. Formerne for Anbrin-gelsen er i øvrigt udførligt præciseret i § 31 i Hovedforslaget.

I den Diskussion, der gennem Aarene har været ført om Muligheden for at faa gennemført en Folkeforsikring, har der hyp-pigt været rejst Tvivl om, at Præmierne vilde blive betalt. Vi erkender gerne, at denne Betænkkelighed ingenlunde er helt uberet-tiget, ikke mindst i Betragtning af de store Skattebetalinger, der for Tiden kræves af Befolkningen baade til Stat og til Kommuner. Gennem Folkeforsikringens Virksomhed vil successive, men naturligvis først særlig mærkbart i Løbet af en Aarrække, Skatte-beløbet blive nedbragt, ved at baade Stat og Kommuner vil blive aflastet for betydelige Udgifter til den sociale Forsorg. Men da en saadan Aflastning ikke vil gøre sig stærkt gældende i de første Aar, har vi ment, at det, hvis man foruden Skattebetaling vil gennem-føre tvungen Opsparing, som Folkeforsik-